

Handelsbanken

Pressmeddelande

Stockholm 5 maj 1999

Chefekonomen Carl B Hamilton om finansminister Bosse Ringholms uttalande om EMU i ett anförande vid Högskolan i Gävle temadag om EMU den 5 maj:

- **Finansminister Ringholm flaggar för ett senare, men säkrare svenskt EMU-inträde.**
- **Konsekvensen blir en större ränteskillnad mot euron och svagare krona på kort sikt.**
- **Bra för svensk demokrati om folkomröstningen skrinläggs.**

Finansminister Bosse Ringholms uttalande om att "det bästa är att frågan om svenskt EMU-medlemskap avgörs i ett allmänt val" (Reuters den 4 maj 1999) kan tolkas som att regeringen nu testar tanken att skjuta på EMU-avgörandet ytterligare några år. Den som har avgörandet i sin hand är dock statsminister Göran Persson.

Fördelen med att frågan avgörs i ett allmänt val snarare än i en folkomröstning att sannolikheten nu ökar för att Sverige till sist går med i EMU, men det sker till priset av att EMU-inträdet fördröjs ytterligare. Om frågan avgörs i ett allmänt val blir nämligen utgången ett kassaskåpssäkert ja till EMU. Alla riksdagspartierna - utom v, mp och c, som sannolikt tillsammans skulle få maximalt $\frac{1}{4}$ av mandaten i ett allmänt val - skulle i sina valmanifest vara för ett svenskt EMU-inträde. Nackdelen ur regeringens synpunkt är att den sannolikt förlorar mandat till nej-partierna i valet 2002, om EMU-frågan inte är löst dessförinnan.

Sverige skulle efter riksdagsvalet 2002 kunna gå med i EMU under 2003, och byta ut svenska sedlar och mynt mot dito euro år 2004. Sverige riskerar då att som enda EU-land stå utanför EMU och skulle sannolikt komma att gå med strax efter Storbritannien, som sannolikt går med EMU i början av år 2003.

Konsekvensen på finansiella marknader blir att ränteskillnaden mot euron blir högre än eljest, och att kronans prognostiserade förstärkning mot euron fördröjs ytterligare. Den svenska centralkursen i ERM – som sannolikt blir inträdeskurs i EMU – skulle inte komma att bestämmas förrän på hösten 2002.

En folkomröstning skulle konkurrera med riksdagsvalet som är - och bör vårdas som - den överordnade kanalen för folkligt inflytande i en parlamentarisk demokrati som den svenska. En folkomröstning skulle leda till att EU-folkomröstningens JA och NEJ-sidor från 1994 återuppstår och gräver upp med viss möda igenskottade skyttegravar. Nationen behöver tvärtom samling i europeiska frågorna och inte fortsatt splittring.

För mer information:

Professor Carl B Hamilton, chefekonomen, 08-701 2087, 070-8345736, 08-7564481